

steriet var berettiget til at paalægge en Dommer at udføre Forretninger i Nabojurisdiktionen. Jeg for mit Vedkommende tror, at der ikke kan være Tvivl om, at en Dommer er forpligtet til at udføre Forretninger i Nabojurisdiktionen eller eventuelt i den samme Jurisdiktion, og at Dommerne derfor ikke kan protestere derimod. Derfor siger Lovforslaget heller intet om det Punkt; det mener jeg staar fast. Derimod har jeg undertiden savnet en Bemyndigelse for Ministeriet til at kunne give vedkommende Dommer et Honorar for det Arbejde, han har haft derved. Dette er imidlertid et Spørgsmaal, som vi kan diskutere her i Tinget. Jeg tror, at Rigsdagen vil være enig med mig i, at Forudsætningen var, at en Dommer er pligtig til at overtage en anden sideordnet Dommers Arbejde. — Lovforslaget foreslaar endelig, at den Bemyndigelse, der har været indført i Retsplejeloven til at have 5 Dommere konstitueret, fortsættes, dog kun med 4. Maaske vi kunde gaa yderligere ned, det er altid en Skønssag, om det skal være 3 eller 4. Idet jeg i øvrigt henviser til de Lovforslaget ledsagende Motiver, anbefaler jeg Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Formanden: Derefter har Landbrugsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg har herved den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Jagt af 30. Juli 1922*. Skønt det ikke er længe siden, vi her i Tinget har drøftet de Forhold, der vedrører Jagten, har jeg dog ment det rigtigt ved Fremsættelse af dette Lovforslag at give Lejlighed til en fornyet Drøftelse af enkelte herhenhørende Forhold. Det vil maaske erindres, at der i forrige Rigsdagssamling ved Behandlingen af den nugældende Lov af 30. Juli 1922 gjorde sig forskellige Synspunkter gældende, og at jeg for at muliggøre, at Loven kunde blive gennemført med de betydelige Fremskridt, som den paa de vigtigste Omraader indeholder, den Gang stillede i Udsigt, at Forhandlingen om de forskellige Enkeltheder, der ikke var Enighed om, kunde blive genoptaget i den kommende Rigsdagssamling. Dels under Hensyn hertil, men dels ogsaa, fordi enkelte Bestemmelser i den nye Lov har vakt en Del Misfornøjelse Landet over, anser jeg det for rigtigst, at der bliver Plads for en Drøftelse i hvert Fald af visse Ændringer i Loven.

Fra Fiskernes Side er der udtalt Misfornøjelse med, at Adgangen til Jagt paa Søterritoriet skal betales med et saa højt Beløb som 20 Kr. Jeg skal her bringe i Erindring, at da jeg i forrige Rigsdagssamling fremsatte Forslag til Jagtlov, foreslog jeg, at dette Adgangskort skulde betales med 10 Kr. Denne Sats blev under Behandlingen her i Tinget forhøjet til 20 Kr., men jeg vil anse det for rigtigt, alle Forhold tagne i Betragtning, at Bestemmelsen ændres saaledes, at Fiskerne faar Adgang til at øve Jagt paa Søterritoriet mod et Jagtkort, der kun skal betales med 10 Kr.

Endvidere har Fiskerne ønsket, at der for Strandjagten Vedkommende maatte indføres den Bestemmelse, at Jægerne har Adgang til at jage fra selve Strandkanten, medens der i den nugældende Lov staar, at den jagende skal opholde sig mindst 50 m fra Strandkanten. Jeg tror nu, det vil være meget uheldigt at imødekomme Fiskerne paa dette Omraade, fordi Adgang til Jagt fra selve Strandkanten vil medføre, at der ogsaa aabnes Mulighed for, at der udøves Jagt paa de Dyr, der bevæger sig paa Landjorden, hvad der absolut ikke er Lovens Hensigt. Vi maa derfor mene, at den Bestemmelse, der findes i den nugældende Lov, hvorefter Afstanden ikke som oprindeligt foreslaaet skal være 100 m, men 50 m, løser Spørgsmaalet paa rigtig Maade, men jeg skal dog paa Foranledning af de Henvendelser, der er kommet til Ministeriet, udtale, at jeg selvfølgelig for mit Vedkommende er villig til at forhandle dette Spørgsmaal i et eventuelt kommende Udvalg.

Ogsaa med Hensyn til Andejagten har Fiskerne ønsket visse Ændringer, men jeg maa ogsaa her mene, at den Bestemmelse, der nu er gældende, rammer det rette. Der blev i den nugældende Lov foretaget den meget vigtige Ændring med Hensyn til Andejagt, at Jagttiden blev udskudt til 1. August. Dermed er opnaaet, at største Parten af de unge Ænder har forladt Rugepladsen og er gaaet til Søs, saa at der er et større Antal Ænder ude i Havet. Det, Fiskerne nu ønsker, er, at Jagttiden i Vintermaanederne maatte blive forlænget, hvad der maaske ikke vil betyde nogen særlig Fare i en Vinter som den, vi nu har, men under Isforhold som i forrige Vinter vilde denne Forlængelse af Vinterjagttiden betyde en meget stor Fare for hele Fuglevildtets Bestaaen. Jeg maa derfor mene, at den Bestemmelse, der er